Kommentar till Riksskatteverkets replik på "Kontrollaktion på hållbar grund?"

Av ekon. dr Bj v. d. Esch

I artikeln "Kontrollaktion på hållbar grund?" (Skattenytt 10/73) ifrågasätter Bror Olsson tillvägagångssättet vid El-67 aktionen. En avgörande fråga synes vara om det allmänna begått övertramp mot en yrkeskategori — elinstallatörerna — genom att tvinga dessa att fullfölja en annan yrkeskategoris – leverantörerna av elmateriel – skyldigheter. Bror Olsson stöder sig på bl. a. innehållet i varuskatteförordningen. Med oro nödgas man konstatera att mycket tyder på att Riksskatteverket här överträtt sina befogenheter.

Farhågorna förstärks ytterligare av den replik som Riksskatteverket lämnat. Trots allvaret i Bror Olssons kritik går Riksskatteverket ej i svaromål i legalitetsfrågan. I stället ifrågasätts de motiv som ligger bakom artikelns tillkomst. Bror Olssons påpekande att aktionen inneburit dubbelbeskattning avfärdas med en hänvisning till leveransbestämmelser och till aktionens *målsättning*. Man tycks mena att ändamålet helgar medlen.

Riksskatteverkets aktion rättfärdigas utifrån rent kvantitativa bedömningsnormer. Således framhålls att det kritiserade rättelseförfarandet endast kom att beröra 25 % av landets elinstallatörer. Vidare påpekas att de aktuella taxeringshöjningarna inte utgjorde 115 miljoner som Bror Olsson uppgivit utan mindre än en tredjedel härav.

Vart vill man komma med denna argumentation? Är ett fiskalt övertramp mot 1, 2 eller 25 % av en yrkeskår mindre allvarligt än om 35 % drabbas? Är det mindre angeläget att utreda en aktions laglighet om den ger 38 miljoner i stället för 115 miljoner kronor? Om inte, varför då denna fixering till kvantitativa uppgifter när kärnfrågan gäller något långt väsentligare nämligen, den enskilde individens rättstrygghet? Än en gång – gav *lagstiftningen* Riksskatteverket rätt att överflytta ansvaret för omsättningsskatten från säljaren till köparen?

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:05:58